

The Thai Journal of Veterinary Medicine

Volume 2
Issue 2 April, 1972

Article 7

4-1-1972

เรื่องย่อที่น่าสนใจ

บุญมี สัตตวจจรจารย์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjvm>

Part of the [Veterinary Medicine Commons](#)

Recommended Citation

สัตตวจจรจารย์, บุญมี (1972) "เรื่องย่อที่น่าสนใจ," *The Thai Journal of Veterinary Medicine*: Vol. 2: Iss. 2, Article 7.

DOI: <https://doi.org/10.56808/2985-1130.1181>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjvm/vol2/iss2/7>

This Other is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in The Thai Journal of Veterinary Medicine by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

เรื่องย่อที่น่าสนใจ

รวบรวมโดย บุญมี สัจญ์สุจจารี สพ.บ.*

การขับถ่ายเพนิซิลินออกจากเต้านมปกติและเต้านมอักเสบของแม่โค ภายหลังการฉีดยานี้เข้าเต้านม

(Excretion of penicillin from normal and mastitis quaters after intramammary treatment)

ผู้เขียนได้ทำการทดลองเพื่อหาความแตกต่างระหว่างการขับถ่ายเพนิซิลินออกจากเต้านมปกติและเต้านมอักเสบโดยใช้แม่โคจำนวน ๑๘ ตัว ซึ่งแต่ละตัวมีสภาพของเต้านมที่ปกติและที่อักเสบ (ถ้านับเซลล์เม็ดเลือดได้จำนวนสูงกว่า ๑ ล้านต่อซีซี ถือว่าเป็นเต้านมอักเสบ) และจากเต้านมที่อักเสบได้แยกเชื้อแบคทีเรีย พบว่า สเตรฟโทค็อกคัส อกาเล็กเตีย (๔๒.๘%) สเตรฟโทค็อกคัส คีสกาเล็กเตีย (๑๐.๗%) สเตรฟโทค็อกคัส ยูบิรีส (๑๗.๙%) สเตฟาไฟโลค็อกคัส ขอบเรียส (๑๗.๙) ได้ฉีดยานี้เข้าเต้านมทุกเต้า ๒ เวลา ห่างกัน ๒๔ ชั่วโมง (ใช้ โปรเคนเพนิซิลิน ๓๐๐,๐๐๐ ไอ.ยู. และ ไดไฮโดร สเตรฟโตไมซิน ๓๐๐ มิลลิกรัม ในสารละลาย) โดยให้ยานี้หลังรีดนมแล้ว หลังจากนั้น ๕ วัน จึงทำการเก็บตัวอย่างนมไปวิเคราะห์ พบว่าเพนิซิลินจากเต้านมปกติเข้มข้นมากกว่าเต้านมที่อักเสบ และเพนิซิลินถูกขับถ่ายจากเต้านมอักเสบได้รวดเร็วกว่าเต้านมปกติ ด้วยเหตุนี้เองผู้เขียนจึงแนะนำให้ใช้แม่โคที่มีสภาพของเต้านมปกติ ในการศึกษาคุณสมบัติของปฏิชีวนะที่ถูกขับถ่ายออกจากเต้านม และไม่ควรใช้แม่โคที่ป่วยเป็นโรคเต้านมอักเสบ

Jacobs, J. M. Klasens : of

THE NETHERLANDS J. VET. SC. 4 (NO12) : 115—123, 1972

การหวังผลการผสมพันธุ์ และการผสมพันธุ์ไม่ติดในโค

(Reproductive expectancy and infertility in cattle)

ผู้เขียนได้รายงานว่าการเกิดการตายของตัวอ่อนในครรภ์ถือว่าปกติหลีกเลี่ยงไม่ได้โดยปกติแล้วการผสมพันธุ์ ๑๐๐ ครั้ง ควรจะได้ลูกโคคลอดออกมา ๖๓ ตัว ฉะนั้นในสภาพที่ปกติเราหวังผลว่าจากการผสมพันธุ์แล้วได้ลูกวัวคลอดออกมาร้อยละ ๖๐ และระยะการคลอดห่างกัน ๓๖๕ วัน

* แผนกพยาธิวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการตรวจแม่โคในโรงงานฆ่าสัตว์ทั้งหมด ๒๓๗๔ ตัว พบว่า ๒๐๑ (๘.๔%) มีสภาพผิดปกติซึ่งจะพบได้บ่อยและสามารถตรวจด้วยตาเปล่าได้เช่น cystic ovaries (84) Bursal Adhesions and Hydrosalpinx (27)

David, J.S.E., Bishop, M.H.W. and Combroviej, H.J. Vet. Rec. 89 : 181-185, 1971

การทำให้เกิดการตั้งท้องในแม่สุกรที่กำลังให้นม

การตั้งท้องของแม่สุกรโดยทำให้เกิดการเป็นสักระหว่างสัปดาห์ที่ ๔ ของการให้นมลูกนั้น จะไม่ขัดขวางต่อการเจริญเติบโตของลูกสุกรและสภาพการตั้งท้องของแม่จะเป็นปกติและไม่มีผลต่อจำนวนลูกสุกรที่จะเกิดต่อไป ในขณะที่เดียวกันนั้น ระยะเวลาคลอดลูกจะสั้นลงได้ถึง ๒๕ วัน การแยกแม่สุกรออกจากลูกวันละ ๑๒ ชั่วโมง จากวันที่ ๒๑ ของการให้นมลูกนั้นพบว่าจะมีแม่สุกรเป็นสัภายใน ๑๐ วัน เพียง ๑ ตัว ในจำนวน ๕ ตัว และการฉีด 1500 I.U. PMSG วันที่ ๒๑ พบว่าแม่สุกรแสดงการเป็นสัเพียง ๒ ตัว จากจำนวน ๖ ตัว อย่างไรก็ตาม การแยกแม่สุกรตั้งแต่วันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๓ แล้วให้ PMSG ตั้งแต่วันที่ ๒๓ เป็นต้นไป พบว่า เมื่อถึงวันที่ ๓๐ ทำให้เกิดการเป็นสัได้ถึง ๕ ตัว ในจำนวน ๗ ตัว แม่สุกรทั้งหมดคลอดลูกจำนวนเฉลี่ย ๙-๑๐ ตัว อัตราการเจริญเติบโตปกติ (โดยไม่ได้ให้อาหารเสริม) และการคลอดลูกก็ปกติ ส่วนสุกรที่เปรียบเทียบพบว่าไม่แสดงอาการเป็นสัในระหว่างการให้นมลูก

Crighton, D.B. *J. Reprod. Fert* 22 : 223-231, 1970.

การใช้แอมโพรเลียมรักษาโรคบิดในสุนัข

(Amprolium for Canine coccidiosis)

ผู้เขียนได้รายงานจากประสบการณ์ของเขาพบว่า โรคบิดในสุนัขนั้น เป็นปัญหาที่รุนแรงมากและได้ใช้ยา แอมโพรเลียม (AMPROL:MERCK) รักษาซึ่งได้ผลดีกว่ายาเก่ามาก เช่น คลอแรมเฟนิคอล ในโตรฟูแรนและยาพวกรัลฟา ช่วงระยะเวลา ๔ ปี เขาได้รักษาลูกสุนัขหลายพันตัว ซึ่งเป็นโรคบิดด้วยยานี้ และพบว่านอกจากจะใช้รักษาได้ผลดีแล้ว ยานี้ยังไม่ทำให้เกิดปฏิกิริยาข้างเคียงด้วย ปกติยานี้ใช้ขนาด ๑๐๐ มิลลิกรัม ต่อลูกสุนัขหนึ่งตัวให้กินทุกวันติดต่อกัน ๗ วัน เป็นการเพียงพอสำหรับการกำจัด oocyst บางรายอาจจะให้ได้ถึง ๑๐ หรือ ๑๒ วัน โดยปนกับอาหาร หรือใส่หลอดหรือทำเป็นรูป paste ให้กิน

Smart, J. *M.V.P.* 51 (No 1, 4) : 1971

การสำรวจทางระบาดวิทยาเกี่ยวกับโรค Brucellosis ในบรรดาสัตว์แพทย์ในบริเวณที่พูดภาษาดัชช์ของประเทศเบลเยียม

(Epidemiological survey of the occurrence of Brucella infections in Veterinarians in the Dutch speaking areas of Belgium.)

จากการสำรวจโรค Brucellosis ในบรรดาสัตว์แพทย์ชาว Belgium ดังกล่าว ปรากฏว่า ๒๑% เคยมีอาการของโรคคล้ายอาการในโรค Brucellosis และจากการเอาซีรัมของสัตว์แพทย์ ๓๕๔ คน มาตรวจปรากฏว่า ๕๓% ให้ผลบวกต่อ agglutination และ C.F. tests ยิ่งในบรรดาสัตว์แพทย์ที่ทำงานเกี่ยวกับสัตว์ใหญ่ด้วยแล้วพบ brucellus antibodies ถึง ๗๓% ในขณะที่ผลที่ได้จากการศึกษาโรคนี้ในบุคคลในอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สัตวแพทย์ให้ผล negative ตั้งแต่ปี ๑๙๒๙ ถึง ๑๙๖๘ ปรากฏว่าสัตวแพทย์ชาวเบลเยียมถึง ๗๑ คน ป่วยและแสดงอาการเป็นโรค Brucellosis.

Eylenbosch, W, Devos, A., Tuytens, N. & Vuylsteck, K, (1971)

Vlaams diergeneesk. Tijdschr. 40,53-67

การศึกษาทางซีรัมวิทยาเกี่ยวกับโรค Leptospirosis ในสุกรในรัฐ Mysore

(Serological studies on porcine leptospirosis in Mysore state)

จากซีรัมของสุกร ๑๗๐ ตัว ปรากฏว่า ๔๗ ตัว ให้ผลบวกต่อ agglutination test serotype ต่าง ๆ ดังนี้ ponema, icterohaemorrhagiae, autumnalis, hyos, australis, cynopteri, bataviae, poi, patoc, และ pyrogenes. สัตว์ป่วยมีอาการแท้งลูกและมีอาการผิดปกติในการผสมพันธุ์

Rajasekhar M. & Nanjiah, R.D. (1970) Mysore J. agric. Sci 4, 385-391.